

Pozdní příchod

slohová cvičení 9. třídy

korektura a cenzura Mgr. Martin Jeřábek :-)

Proč jsem přišel pozdě

Třída : 9. 02.03.2022

Ráno jsem vstal a nečekaně přijel děda ze starobince, tak jsem ho odvezl zpátky do lesa. Poté jsem měl ještě celou hodinu doma dělat to, co chci. Tak jsem se rozhodl, že si udělám snídani a to menší „skromný dezert“, který se skládá z 28 exotických odrůd kakaa (včetně 14 nejvzácnějších na světě). Misku jsem si ozdobil jedlým zlatem. Jídla jsou vyzdobena 18karátovým zlatým okrajem rozptýleným dvěma druhy diamantů. Jak říkám: Menší dezert. Nicméně už mi zbývá 35 minut a žádné finance k vidění taktéž. Zrovna když jsem se připravoval do školy, tak mi doktor zavolał, že moje 15letá sestra rodí. Takže jsem zajel do nemocnice a najednou jsem se ocitl u porodu...

S tím, že mi zbývalo 17 minut, než začala škola. Po neúspěšném porodu jsem se vrátil domů a už jsem vyšel, když jsem najednou viděl pejska a jeho pejskaře. Řekl jsem pejskařovi: „Jéj, ten je krásnej smím si ho pohladit?“ Pejskař řekl: „Klidně.“ Když jsem se o to pokusil, pes na mě zaútočil. Ubránil jsem se, ale hned po tom následoval sám pejskař, který mě také napadl. Po tom, co mě znásilnil a vzal mi peněženku, kde nic nebylo, protože jsem vše utratil za dezert, tak jsem si toho moc nevsímal a vyrazil jsem tramvají do školy. Když najednou tramvaj se zasekla, tak se tam ocitli 4 loupežníci a stal jsem se rukojmím. Musel jsem být v tramvaji 11 minut držen, ale po úspěšném zásahu policejní jednotky se mi podařilo dostat pryč a už jsem byl jen 5 minut pryč od školy. Měl jsem tam být za 4 minuty ale. Začal jsem utíkat, ale neměl jsem sílu po tom, co jsem byl znásilněn a držen rukojmím. Když najednou si mě nějaká žena přitáhla k sobě do bytu a hned mi řekla: „Nevím, co si mám na sebe obléct.“ Tak jsem jemným hlasem prozradil: „Je to stejně jedno, protože jste beztak ošklivá.“ Takže byla hodinová scéna. Poté jsem konečně dorazil do školy o 1 hodinu a 1 minutu pozdě a učitel se mě zeptal: „Proč jdeš pozdě?“ Moje odpověď zněla: „Nejdříve přijel děda ze starobince, takže jsem ho musel odvézt zpátky do lesa, protože zde nemá co dělat...”

Poté jsem se ocitl u porodu, který naštěstí nebyl úspěšný. Asi po 15 minutách jsem se rozhodl vyjít, konečně ven, když jsem viděl krásného pejska. Pes na mě zaútočil, po tom, co jsem se ubránil, hned na mě zaútočil pejskař. Ten mě znásilnil, doteď mě bolí zadek. Také mi vzal mojí peněženku, kde nic nezbylo kvůli dezertu, který jsem si rozhodl udělat. Poté jsem nastoupil do tramvaje s úmyslem jít do školy.

Bohužel tuto tramvaj přepadli loupežníci a byl jsem držen jako rukojmí zhruba 11 minut. Hned jsem vystoupil z tramvaje, když mě skoro hned po tom chytla žena do svého bytu a ptala se mě na její vzhled a co si má vzít. Po kruté pravdě se z toho stala hodinová řeč a pár facek. Po té jsem se hned vydal do školy a teď jsem zde.“

Učitel řekl „Aha. Sedni si.“ Odpověděl jsem mu: „Nemůžu, bolí mě zadek!“ Tak mě poslal domů a nakonec jsem se do školy vůbec nedostal.

*Velmi zajímavý styl, až na ty sprostárny jsou to super absurdní nápady a má to spád:-)
Nejvtipnější je ta malá svačinka:-)*

Proč jsem přišel pozdě

02. 03. 2022

Psal se ráno 02. 03. 2020. No Russian, Den 5. Jako každé ráno jsem vstal a oblékl se do latexového obleku pro ženy a šel jsem na záchod se špatným svědomím, že potřebuju na velkou jako kráva. Sedl jsem si na záchod a prkýnko bylo velice studené a nepříjemné na můj skvost tam dole. Po pěti minutách čekání se objevil první bobek a cítil jsem, jako kdybych tlačil dítě. Po tzv. fázi dítěte jsem pocítil nevolnost, tak jsem zatlačil a vylítnul ze mě nekřesťanský počet tzv. králičích bobků, které nezanechají na místě činu binec. Poté, co jsem odolal a překonal božské činy, jsem šel do koupelny pozdravit mého kapra Karla. Můj kapr je velice speciální, má totiž masivní přirození. V koupelně jsem si vyčistil zuby, aby mi nesmrdělo z huby. Poté jsem si šel pro svačinu do kuchyně. Ve 7:45 mi jede vlak do školy, vlakem jedu 20 min max. Do školy se snažím jezdit včas, aby pan Tatarák mi nezapsal absenci. Pan Tatarák má velice dobrý fadec na kebuli.

Pubertální fekální humor, něco muselo podlehnout cenzuře. Stylisticky na úrovni, obsahově pod úroveň...

Proč jsem přišel pozdě

Promlčitelnými nocemi jsem musel přežít, jen abych nepřišel pozdě! Ale mé protidopingové instinkty mi říkají, že to je jedno, že přijdu pozdě, jelikož na tom vůbec nesejde na konci.

Vykrojenou část mého medovníku jsem si dal ráno a v tom se stala neuvěřitelná věc:

šéfkuchařovi z mé kuchyně zavolal neznámý, ale hloupý hlas s výhrůžkou, že nám vylízá prsty na nohou. Bylo to velice seriózní, jelikož si tam pěstují celou zahradu, abych tam mohl potom chovat počuraného šneka.

Neměl jsem čas dorazit na moji schůzku ohledně návodu, jak se stát sinologem.

Musel jsem jednat ohledně výhrůžky. Vzal jsem rozvázaný kus tyče s kraví hlavou a šel jsem pátrat po takzvaných „Rokenrol toe suckers“, kteří páchají tyto hovory a potom tak činí. Měl jsem pár známých v Číně, kteří jsou spojení s těmito Rokenrol toe suckers.

Zavolal jsem a hned jsem dostal odpověď od mého známého Xin Bang Jao Jao, který dříve vedl tyto náboženské skupiny. Dal mi lokaci, která byla v Peru, ale tam mám velice známého kamaráda, který odolal všechny typy neobarokního týraní. O tři týdny později dorazil jsem na místo, byl tam můj další známý, který mi byl doporučen přes telefon Xinem.

V moment, kdy jsme se setkali, tak mi to došlo, celé to na nás hráli, celou dobu to byl můj známý v Peru – Demarcus Cousins the Third. Snažil se mi svléct mé bezhmotné ponožky a vykonat výraz „suck toes“, ale v té chvíli jsem vytasil moji kraví zbraň a dal mu do orgánu, který se často označuje výrazem „big balls“, okamžitě jsem ho zpacifikoval a vydal se zpátky do Floridy, kde byla má schůzka naplánovaná. Přišel jsem tam zhruba o 2 měsíce pozdě, ale furt tam byl můj plešatý indický kamarád, který chválil vícejehelné indické tradiční jídlo. Čekal na schůzku ohledně toho, jak mít dítě se psem.

A toto je důvod proč jsem přišel pozdě o 2 měsíce.

Absolutně šílené, nečekané a vtipné :-)

Proč jsem přišel pozdě do školy?

Proč jsem přišel pozdě do školy? To je dobrá otázka! Přišel jsem pozdě kvůli tomu, že jsem zaspal. Nemohl jsem se v noci moc dobře vyspat kvůli zlým snům, jako je třeba to, že sedím uprostřed místnosti, nade mnou kuželovité světlo a ve tmě okolo mě něco chodí, to něco vzdychá a občas se to děsivě zasměje, a takhle to jde pořád dokola, dokud se neprobudím. Nevím, proč se mi zdají takovéhle sny, ale myslím si, že to nějaký význam má, protože není normální, když se vzbudím ve 3:00 kvůli tomu, že cítím, že mi někdo stiskl pevně ruku, a když rozsvítím, tak v místnosti nikdo není, ale když se podívám na ruku, mám tam obtisk, jako kdyby mi ji fakt někdo stiskl. Nedokážu si tohle pořádně vysvětlit, ani to, že z půdy slyším jakoby jekot nebo kňučení a nebo tam něco hází s věcmi, slyším jen rány, jak něco spadlo nebo jakoby někdo něco hodil o zeď, nemůžu kvůli tomu spát, a proto jsem většinou ve škole unavený. Něco tam určitě bude, ale nevím co, a kdybych to zjistil, myslím si, že bych o to víc nemohl usnout, takže to ani nechci zjišťovat. Od dědy jsem jen zjistil, že se tam nejspíše týrali lidi za války, takže to nejspíš bude duše nějaké entity, která nemůže najít klid.

Nemůžu ty jevy pořádně vysvětlit, protože tam slyším i kroky, radši tam pro jistotu nechodím, nevím, kdo nebo co to je, ale rozhodně to nebude dobré.

Z takové banality, jako že někdo zaspí, udělat strašidelný příběh, je fakt stylisticky geniální!

Proč jsem přišla pozdě

Ahoj, tady Pštros a povím ti svůj příběh.

Byl krásný den, můj pták už chce z klece ven.

Sice mu hned neotevřu dvířka, ale jdu do sprchy, abych se probudila. Užila jsem si to a úspěšně jsem byla probuzena.

Koukla jsem se na hodiny a zahekala, 7:15 panenka podsrpenská, vidíš to? Vzala jsem svižně kartáček na zuby a celkem to odflákla.

Vletěla jsem do pokoje, kde byl hrozný bordel, ale musela jsem ho ignorovat. Měla jsem ještě deset minut na to, abych byla 10 minut před ranním zpíváním ve škole. Naštěstí jsem měla připravené oblečení na zítra, takže jsem to na sebe jenom hodila, vzala salát a šla.

Bohužel mě máma na chodbě zase začala nařizovat, jaké boty a bundu si vzít podle počasí.

Jako vždy jsem na ni vyjela, že mi není 5 let.

Samozřejmě se na mě naštvála a dodala: „Až budeš nemocná, já tě léčit nebudu!“ Vzala jsem si (jí natruc) to nejlehčí oblečení, co mám, a odkráčela. Cestou jsem si jako vždy poslouchala ruské písně.

Cesta byla velice pomalá, takže jsem přišla později o 3 minuty. Cacara odložil dezinfekci a s radostí mě zapsal. A já konstatovala, že příčinou pozdního příchodu jsou rodinné problémy.

Moc hezky napsáno (s minimem chyb), civilně a přesto vtipně:-)

Důvod, proč jsem přišla pozdě...

Zasekla jsem se ve snu, kde bylo městečko s mluvícími zvířaty, lidi se tam měli rádi, neřešili tam barvu vlasů, národnost, orientaci a nebo, kdo je postižený a kdo ne... Všichni si byli rovnoprávní, nebylo tam násilí, ani posměchy. Bylo to nádherné město složené z různých barev (mám pocit, že ze všech)... Zvířátka uměla mluvit, chodit po dvou a byla velice přátelská.

Když přišli do toho města noví lidi, tak vždycky ho přivítali a zpívali u toho písničku, dali mu pokoj a přinesli mu jídlo až do pokoje.

Nikdo tam nevládl, všichni tam byli volní...

Hodiny tam šly pomalu, každý večer padaly mince, tím pádem tam neexistovala práce, jen se tam stačilo starat se o zahrádku a les...

Byl tam posvátný strom, který se jmenoval Duhovník – podle toho, že měl všechny barvy duhy...

Lidi a zvířata tam chodili pro radu nebo říct, co je trápí. Duhovník jim vždy poradil a pomohl.

Bylo tam nádherně, nebyla tam válka, rasisti, homofobové atd...

Raději bych zůstala v tom snu, protože tam se nemuselo nic řešit, až na ty zahrádky.

Proto jsem po budíku hned lehla a nevstávala, takže vždy jsem usnula a přála si, abych se vrátila do toho snu a konečně se cítila šťastně a ne zlomeně.

Takže se, pane učiteli, omlouvám za zpoždění, toto je důvod, proč jsem zaspala...

*Výborný sloh, skvělý nápad, takto vypadá RÁJ SRDCE
(ale bylo tam dost překlepů a pravopisných chyb)*

PROČ JSEM PŘIŠEL POZDĚ...

Zazvonil budík! Vstal jsem, připravil tašku a šel na autobus. Byla zima, teploměr ukazoval - 7 stupňů Celsia. Když jsem se chystal zatáhnout za kliku od vrátek ze zahrady, přišlo mi, že vítr začíná zesilovat, zatáhl jsem za kliku, buum praask, vrátka se rozlétla, aniž bych použil sílu. Zavřel jsem, a v zesilujícím větru se vydal na cestu. Po pár metrech cesty jsem se zastavil a vytáhl bzučící mobil z kapsy. „Neznámé číslo?“ Rozhodoval jsem se dlouho. „Mám to zvednout?“ Nakonec jsem to zvedl, z telefonu se ozývalo skřípání, nakonec obrovská rána dveří, někdo začal rvát, bylo to někde zpovzdálí, někdo nechal telefon ležet a nebyl přítomen. Hlas, který neustále byl slyšet, mi byl velice povědomý. „Kdo to je?“ Hlas utichl. Slyšel jsem kroky podpatků, jak odkráčely, opět rána dveří. Z telefonu se ozvalo: „Dobrý den, sekretariát školy, chybí mi váš podpis na vaší přihlášce.“ Nevím proč, ale telefon jsem típl. Spěchal jsem na autobus...

Skvělá stylizace, banalita vyprávěná téměř jako detektivka :-)

PROČ JSEM PŘIŠLA POZDĚ DO ŠKOLY

Ráno jsem vstala pozdě a musela spěchat, abych stihla nejbližší autobus a aby mi neujel vlak. Na autobus jsem běžela ještě se snídaní v ruce. A ve čtvrtce cesty jsem si uvědomila, že jsem si zapoměla úkol z matematiky na stole, toto byla už moje druhá šance na odevzdání, takže už jsem pro něj musela zpátky. Po tom, co jsem pro něj došla, už jsem věděla, že už autobus nestihnu, tak jsem to došla pěšky.

Další autobus mi jel až za půl hodiny, takže jsem si na zastávce v klidu snědla snídani, a dokonce jsem si stihla dojít do samošky koupit pití.

Po tom, co jsem vlezla na autobus, mi mamka zavolala z práce, proč už nejsem ve škole, že jí učitelka psala. Já jí musela vysvětlit, jak jsem si zapoměla nastavit budík a zaspala jsem, ale že už jsem na cestě. Mamka nebyla zrovna nadšená, ale nechala to být a řekla mi, ať si pospíším.

Vylezla jsem z autobusu a vlak už stál na stanici. Rychle jsem k němu doběhla a skočila do něj.

Byla jsem úplně vyčerpaná, tak jsem si zavřela oči. No jejda... probudím se a jsem na konečné, která je dvě stanice od mé školy. Ke škole jsem si odtud zvolila autobus, který jel za 15 minut. Do školy jsem přišla samozřejmě pozdě a dostala poznámku.

Klasické vyprávění, vytríbený styl a minimum chyb

Proč jsem přišla pozdě...

Takže.....

Ráno jsem vstala a šla jsem na záchod jako každé ráno a po cestě jsem potkala mou kočku, která na mě divně civěla, tak si říkám: „No jo, kočka, kdo ví, co zas vidí.“ Když jsem přišla k zrcadlu a zahlédla jsem svůj obličej, omdlela jsem, pak jsem se probírala a doufala, že to, co jsem viděla v zrcadle, byl jen sen, tak jsem pomalu vstala a koukla se.

PANE BOŽE, TO NENÍ SEN. Mám opravdu modrou pleť! Co budu dělat? Potřebuji pomoc! A to rychle. Přemýšlela jsem, jestli zavolat mamku nebo to nějak vyřešit, zkusím to umýt, třeba je to další vtíp od mého bratra. Vlezla jsem do sprchy a snažila se to smýt.

Nejde to, ach jo, zavolám mamku, ta to vyřeší...

Ale jak jí vysvětlím, že jsem celá modrá?!? Ach jooo... Dobře, jdu na to, zavolám ji. Když už jsem byla připravená zavolat, mamka to stihla dřív. Zařvala na mě, že za pět minut mi jede bus, že nestíhám a že mě hodí na autobus. Pane Bože, co budu dělat, vždyť jsem celá modrá a dnes máme vlastně ve škole focení... Neee, horší den na to nemohl být. Rychle jsem se zamkla do koupelny, když v tom slyším mňoukání naší kočky, pootevřu dveře a pustím kočku dovnitř. Ta kočka na mě zírá a pak promluví lidským hlasem...

A dál si to můžete domyslet, nechte pracovat svou fantazii:-)

Jen si na mě vzpomeňte, až na vás bude divně zírat kočka...

Skvělá stylizace s otevřeným závěrem :-)

Důvod, proč jsem přišla pozdě

Byl krásný den a chystala jsem se ven se svými přáteli. Bylo ráno a já se rozhodla se obléct a připravit. Moje kočka začala divně mňoukat, tak jsem jí dala najíst, přišla mi zpráva od kamarádů, že už čekají v parku na lavičce, tak jsem si obula boty, vyrazila z bytu a náhle se tam objevila čarodějnice a ta začala čarovat! Začarovala mě do nějaké kouzelné dimenze, kde byli jednorožci a elfové. Jeden elf se mi představil a řekl: „Ahoj, já jsem Hrabíně a umím zvracet duhu,“ tak jsem jí dala lentilku a ta čarodějnice mi řekla, že mě musela unést jen proto, aby měla co jíst, že měla hlad, tak jsem vzala do ruky vidličku a píchla jí do nosu a ona začala řvát a já utíkat. Našla jsem nějaký strom, kde byla díra a ta někam vedla, tak jsem tam skočila a byla zpět u mého baráku. Už uběhlo šest hodin a mě přišlo, že teprve 15 minut. Tak jsem zavolala kamarádům, že se opozdim. Přišla jsem za nimi a ptali se mě, proč jsem přišla pozdě, tak jsem jim to řekla.

Konec

Hezky napsané, zajímavý šílený příběh:-)

Proč jsem přišla pozdě

Metodějka Nováková

Ráno jsem vstala jako normálně, udělala jsem si snídani a oblékla jsem se a připravila do školy. Když bylo 7:45, tak jsem zapomněla vyjít, protože jsem koukala na tiktok, a když jsem se podívala na čas, tak bylo 8:00, tak jsem si řekla: „Lol, už je vosum, do riti, no tak jdu hrát lolko a vykašlu se na školu!“ a tak jsem zapla komp a začala hrát lolko až do 10:00 ráno, dokud se moje maminka vzbudila a řekla mi, ať jdu do školy. Tak jsem vyrazila do školy, když tu ke mně přiběhl malý čokl, který byl agresivní, a tak jsem čoklovi jednu nakouřila mezi oči, až lehnul, v tom přiběhl jeho majitel a napadl mě. Nejdříve začal být verbálně ofenzivní a po tom, co jsem mu vysvětlila, že to byla pouhá sebeobrana, tak do mě začal jet hroty jak tank. Když už jsem ležela polomrtvá na chodníku s omráčeným čoklem vedle mě, tak mi vzal peněženku, což mi bylo celkem jedno, protože jsem v té peněžence nic neměla, anyway jsem vstala ze studeného chodníku na Žižkově a on byl zády ke mně, tak jsem ho bodla kudlou do nohy – okamžitě kleknul a řval bolestí, potom jsem ho kopl do držky a jeho masivních varlat. Po tomto činu se svíjel na žižovském chodníku, ještě jsem ho kopl do žaludku. Poté jsem odešla do špitálu, protože ty rány od nože bolely asf. Nicméně do školy jsem přišla na 4. hodinu a nějaký zakomplexovaný asistent pedagoga mi vylil celou tu hnusnou smradlavou dezinfekci na ty pořezané ruce „Au, fakt ani neví, jak to pálí!“ Když jsem přicházela ke třídě, tak jsem si uvědomila, že zrovna začala dvouhodinovka matiky! R.I.P.

pubertálně sadistické, ale slohově propracované, sprost'árny cenzurovány